

uzivanych sufixech, o jejich významu a frekvenci použití. Neplánujeme nam hodnotit, do jaké míry byl ten to náš pokus úspěšný. Na tomto místě si však dovolueme shrnout poznatky, ke kterým jsme dospěli studiem odborné literatury, analýzou značného množství dokladů, prací s elektronickými slovníky a korpusy a vlastními excerpcemi.

Podstatou alterace je specifická změna významu základového slova, ke které dochází prostřednictvím specifických sufixů: základní význam základového slova přitom zůstává zachován, připojuje se k němu pouze určitá nuance, nebo - v některých případech - zvláštní pragmatický význam. Například od slova *ragazzo* lze vytvořit (mimo jiné) následující alteráty: *ragazzino*, *ragazzetto*, *ragazzotto*, *ragazzone*, *ragazzaccio*. *Ragazzino* a *ragazzetto* jsou deminutiva; intenzita deminuce je však u *ragazzino* větší než u *ragazzetto*. *Ragazzotto* je na půli cesty mezi deminutivem a augmentativem. *Ragazzone* je pak augmentativum a *ragazzaccio* pejorativum. Na semantické úrovni lze modifikaci alteracemi sufixem přirovnat k modifikaci adjektivem. Bylo by tedy možno parafrázovat například takto: *ragazzino*, "velmi malý chlapec"; *ragazzetto*, "malý chlapec"; *ragazzotto*, "větší chlapec"; *ragazzone*, "velký chlapec"; *ragazzaccio*, "nevychovaný chlapec". Tyto parafrázy jsou abstraktní a mají pouze ilustrovat povahu alterace. Každý ze zmínovaných alterátů by podle kontextu mohl nabyt jiného významu (například *lichotného*, *pejorativního*), nemluvě o významech pragmatických.

Alteraci podléhají nejčastěji substantiva. Alterovat je však možné také jiné slovní druhy: adjektiva, adverbia, zájmena, zvláště a slovesy. Zvláště u sloves mají alteracemi sufixy v případě sloves: zde dochází k modifikaci vidu (například *cantare* ~ *canterellare*, *fischiare* ~ *fischiettare*, *piangere* ~ *piangiucchiare*).

...